

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 229/2016-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej, zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátska kancelária, L. Novomeského 25, Pezinok, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 165/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 165/2012 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 165/2012 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 303,08 € (slovom tristotri eur a osem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Emílie Korčekovej, L. Novomeského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 229/2016 z 19. apríla 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 165/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že v namietanom konaní vystupuje ako navrhovateľ a žaluje Slovenskú republiku o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 18 569,90 €. Konanie trvá viac ako tri roky a dosiaľ sa neuskutočnilo žiadne pojednávanie, preto je toho názoru, že dochádza k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Uviedol, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti porušovateľ nekoná efektívne, sústredene, nekoná v súlade s ustanovením § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), § 100 OSP a § 114 ods. 1 OSP, čo má za následok, že ochrana jeho práv v dôsledku neefektívneho konania „nedosiahla požadovanej kvality a rýchlosti rozhodnutia vo veci samej“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v kompenzačnom konaní č. k. 9C/165/2012 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 9C/165/2012 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne - advokátky [REDAKOVANÉ] do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3366/2016 z 22. júna 2016 vyjadrila predsedníčka okresného súdu. Uviedla, že ide o vec po skutkovej i právnej stránke zložitú. Navrhovateľ žaluje Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, za nesprávny úradný postup spočívajúci v prieťahoch a nezákonnom exekučnom konaní. Následne predsedníčka okresného súdu popísala priebeh doterajšieho konania a ďalej uviedla: „V konaní sa doposiaľ nevyskytli prekážky postupu súdu podľa ust. § 107 a nasl. O. s. p... Z chronologického prehľadu jednotlivých úkonov vyplýva, že okrem obdobia od 11.04.2013 (žiadosť o zapožičanie spisu) do 15.10.2015 (vytýčenie pojednávania), keď dochádzalo zo strany súdu k zbytočným prieťahom, súd

vo veci priebežne konal... Celkovú dĺžku konania ovplyvnilo aj správanie účastníkov, keď pojednávanie dňa 28.01.2016 muselo byť odročené za účelom doplnenia dokazovania, ktoré dôkazy navrhovateľ navrhol až na pojednávaní dňa 28.01.2016 pričom v žalobnom návrhu ich neoznačil. Navrhovateľ navrhol vypočutie svedka, svojho zamestnanca, [REDACTED], ktorý podľa telefonického oznámenia jeho syna, zomrel v roku 2004. Zároveň navrhovateľ ospravedlnil aj svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 26.05.2016 a vzniesol námietku zaujatosti Okresného súdu Bratislava I, čím znemožnil vydanie rozhodnutia vo veci samej...

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody a aby sťažovateľovi uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal v plnej výške.“

K vyjadreniu predsedníčky okresného súdu bolo pripojené aj vyjadrenie vo veci konajúcej zákonnej sudkyne, ktorá okrem iného uviedla:

„Vo veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou.. zn. 9 C 165/2012 bol súdom vytýčený termín pojednávania 28.1.2016. Navrhovateľ- sťažovateľ, ktorý bol na pojednávaní vypočutý navrhol pojednávanie odročiť za účelom doplnenia dokazovania výsluchom svedkov, ktorých v žalobnom návrhu neoznačil. Navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svojich zamestnancov [REDACTED]... a [REDACTED]... Z tohto dôvodu súd pojednávanie odročil na termín 26.5.2016, na ktorý predvolal označených svedkov. Označení svedkovia sa na pojednávanie nedostavili z dôvodu, že [REDACTED] zomrel pred 1,5 rokom podľa vyjadrenia jeho syna a [REDACTED] je na navrhovateľom označenej adrese neznáma. Na pojednávanie sa nedostavil ani samotný navrhovateľ, ktorý neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu absolvovania vyšetrenia počítačovou tomografiou. Z uvedeného je zrejmé, že sám navrhovateľ zaviniť, že pojednávanie dňa 28.1.2016 muselo byť odročené. Navrhovateľ, ako zamestnávateľ svedkov musel vedieť, že [REDACTED] zomrel pred 1,5 rokom ako aj to, že [REDACTED] na ním uvedenej adrese nebyva. Navrhovateľ zároveň s ospravedlnením neprítomnosti na pojednávaní namietal nestrannosť Okresného súdu Bratislava I z dôvodu, že voči podľa nálezu Ústavného súdu sp.zn.

II. ÚS 244/2015 z 2. júla 2015 bolo ustálené, že na nezákonnom konaní voči jeho osobe sa nepodieľal iba zákonný sudca, ale aj management súdu a to zadržiavaním spisu, marením urýchleného rozhodnutia o väzbe - porušenie čl. 5 ods. 4 Dohovoru. Obdobne ústavný súd SR nálezom rozhodol, že Okresný súd Bratislava I porušil vo veci č. k. 5T 52/2009 jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ úmyselne svojim vopred premysleným konaním zapríčinil odročenie pojednávania vytyčeného na 28.1.2016 a zmaril pojednávanie vytyčené na 26.5.2016 a podaním námietky nestrannosti zabránil Okresnému súdu vo veci rozhodnúť rozsudkom“.

Právna zástupkyňa sťažovateľa a predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrujú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Vzhľadom na tieto oznámenia ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Zo súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 9 C 165/2012, ktorý si ústavný súd zadovážil, zistil tento priebeh napadnutého konania:

Dňa 11. septembra 2012 sťažovateľ doručil žalobu na okresný súd, kde ju zaevidovali pod sp. zn. 9 C 165/2012.

Dňa 27. septembra 2012 okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k žalobe do 15 dní.

Dňa 11. apríla 2013 okresný súd požiadal o zapožičanie spisu sp. zn. 11 C 287/1997 Okresný súd Bratislava V a Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) požiadal o zapožičanie spisu krajského súdu sp. zn. E 1550120904.

Dňa 23. apríla 2013 krajský súd justičná pokladnica zaslal žiadaný spis.

Dňa 22. novembra 2013 okresný súd urgovoval zapožičanie spisu od Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 11 C 287/1997.

Dňa 30. januára 2015 okresný súd druhýkrát urgoval Okresný súd Bratislava V o zaslanie spisu.

Dňa 12. februára 2015 Okresný súd Bratislava V oznámil, že spis je v archíve v Pezinku a po jeho doručení na Okresný súd Bratislava V ho zašlú okresnému súdu.

Dňa 15. októbra 2015 okresný súd požiadal o zapožičanie spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 11 C 287/1997.

Dňa 21. januára 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej.

Dňa 22. januára 2016 – potvrdenie, že 22. januára 2016 bolo prijaté podanie v právnej veci sp. zn. 9 C 165/2012 sťažovateľa c/a Slovenská republika o zaplatenie odškodného 18 569,90 €.

Dňa 28. januára 2016 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci boli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na 26. máj 2016 pre účely doplnenia dokazovania výsluchom svedkov a pripojenia spisu exekútorského úradu [REDAKOVANÉ] sp. zn. EX 365/2002. Sťažovateľ súčasne vzniesol námietku zaujatosti voči konajúcemu okresnému súdu.

Dňa 26. mája 2016 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ nebol prítomný, neprítomnosť vopred ospravedlnil účasťou na lekárskom vyšetrení. Pojednávanie bolo odročené s cieľom predloženia spisu krajskému súdu na rozhodnutie o sťažovateľovej námietke zaujatosti.

Dňa 9. júna 2016 bol spis zaslaný krajskému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 Ncc 48/2016.

Dňa 22. júla 2016 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Ncc 48/2016 z 19. júla 2016, ktorým rozhodol, že sudkyňa [REDAKOVANÉ] nie je vylúčená z rozhodovania veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 165/2012.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, II. ÚS 518/2012) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd na rozdiel od predsedníčky okresného súdu konštatuje, že predmet napadnutého konania, ktorým je návrh s'ťažovateľa „na zaplatenie odškodného“ 18 569,90 € s príslušenstvom z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučnom konaní, nemožno považovať za takú skutkovo ani právne zložitú vec, aby jej prejednávanie ospravedlňovalo dlhodobú nečinnosť okresného súdu.

2. V konaní o s'ťažnosti namietajúcej porušenie práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na spomalení priebehu konania podieľa osoba, ktorá podala s'ťažnosť vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (tiež čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Ústavný súd okrem konštatovania, že s'ťažovateľ sa z dôvodu lekárskeho ošetrenia nezúčastnil na jednom z dvoch doterajších pojednávaní, zhodne s vyjadrením vo veci konajúcej sudkyne zistil, že prvé pojednávanie samotný s'ťažovateľ navrhol odročiť pre účely doplnenia dokazovania výsluchom svedkov, ktorých v žalobe neoznačil. Skutočnosť, že navrhol vypočuť dvoch svojich zamestnancov napriek tomu, že mu musela byť známa skutočnosť, že jeden z nich už dávnejšie zomrel, a adresu, odkiaľ mala byť predvolaná druhá svedkyňa, uviedol nesprávne, možno považovať za také jeho správanie, ktoré tiež prispelo k priet'ahom v konaní.

3. Napokon ústavný súd hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd v období od začatia napadnutého konania

11. septembra 2012 okrem niekoľkých nemeritórnych úkonov (výzva odporcovi na vyjadrenie sa k žalobe a zapožičanie spisu z Okresného súdu Bratislava V a krajského súdu) bol nečinný až do 28. januára 2016, keď sa vo veci uskutočnilo prvé pojednávanie, teda 41 mesiacov. Od 28. januára 2016 do druhého pojednávania uplynuli ďalšie štyri mesiace. Celkovo bol teda okresný súd nečinný 3 roky a 9 mesiacov.

Ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre už poukázal na to, že nielen nečinnosť, ale aj neefektívna, resp. nesústredená činnosť štátneho orgánu, resp. orgánu verejnej moci (v danom prípade okresného súdu), môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobne napr. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 500 € z dôvodu, že „*vec má pre neho mimoriadny význam*“.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 500 €, ktorú považoval za primeranú doterajšej dĺžke konania s ohľadom na jeho predmet, ako aj postup súdu v danej veci, ako aj podiel samotného sťažovateľa na prieťahoch v konaní.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní o jeho sťažnosti advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Úhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016 (2 x

143 €) predstavuje spolu s režijným paušálom (2 x 8,58 €) sumu 303,16 €. Keďže sťažovateľ si prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uplatnil sumu 303,08 €, ústavný súd mu ju priznal v tejto výške.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde) v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2016